

De Illusie van Internationaal Recht: Macht, Straffeloosheid en de Wet van de Jungle

De trieste realiteit van de moderne wereld is dat de op regels gebaseerde internationale orde een holle façade is, die bezwijkt onder de druk van rauwe macht. Dit is nergens duidelijker dan in het geval van de Israëliische premier Benjamin Netanyahu en zijn regering in hun campagne tegen de Palestijnen, die door velen wordt beschreven als massamoord en terrorisme. Ondanks de bestaan van internationale juridische instellingen zoals het Internationaal Strafhof (ICC), het Internationaal Gerechtshof (ICJ) en de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (AVVN), zijn deze organen machteloos tegen sterke staten en hun bondgenoten. Het uitvaardigen van arrestatiebevelen, vonnissen en resoluties is niet meer dan een symbolisch gebaar, zonder echte gevolgen. Het internationaal recht is ongeldig als het gaat om figuren zoals Netanyahu, en het mondiale systeem wordt beheerst door de wet van de jungle, waar macht recht maakt en de menselijke beschaving slechts een vernislaag is over barbarisme.

Het ICC, opgericht om individuen te vervolgen voor oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en genocide, heeft geen tanden tegenover machtige actoren. Het kan arrestatiebevelen uitvaardigen tegen Netanyahu of zijn regering, maar deze zijn in de praktijk niet uitvoerbaar. Westerse leiders, die de missie van het ICC in retoriek steunen, missen de politieke wil om te handelen. De Verenigde Staten, de trouwste bondgenoot van Israël, beschermen het via veto's in de VN-Veiligheidsraad of diplomatieke druk. Andere westerse landen, bang voor geopolitieke spanningen, volgen dit voorbeeld, waardoor de inspanningen van het ICC vruchteloos zijn. Gerechtigheid is selectief, alleen toepasbaar op degenen zonder macht. Voor de Palestijnen, die decennia van geweld, ontheemding en systematische onderdrukking hebben doorstaan, is het falen van het ICC een bittere herinnering dat de wet buigt voor de wil van de machtigen.

Het ICJ, belast met het beslechten van geschillen tussen staten en het geven van juridische adviezen, is eveneens machteloos. Het kan de acties van Israël veroordelen — nederzettingen, annexatie van Palestijns land, of buitensporig geweld in Gaza — maar de uitspraken zijn niet bindend. Israël, gesteund door de VS en westerse mogendheden, negeert de oordelen van het ICJ zonder angst. Het onvermogen van het hof om naleving af te dwingen onthult de broosheid van internationaal recht tegenover militaire en diplomatieke macht. Voor de Palestijnen zijn de uitspraken van het ICJ slechts morele overwinningen, vluchtig in een wereld die weigert onderdrukkers ter verantwoording te roepen. Het geweld gaat door, en de wet blijkt een lege belofte.

De AVVN, ondanks haar democratische uiterlijk, toont de onmacht van het recht. Ze heeft talloze resoluties aangenomen die de acties van Israël veroordelen — bezetting, blokkade

van Gaza, doden van burgers. Deze resoluties, gesteund door overgrote meerderheden, weerspiegelen een mondiale consensus over de schendingen van Israël. Ze zijn echter niet bindend en missen een uitvoeringsmechanisme. De Veiligheidsraad, waar de echte macht ligt, is verlamd door het veto van de VS, dat Israël beschermt. De resoluties van de AVVN zijn gebaren, opgestapeld als vergeten brieven. Voor de Palestijnen bieden ze geen verlichting of einde aan het lijden veroorzaakt door een staat die straffeloos opereert onder bescherming van bondgenoten.

De bredere implicaties zijn huiveringwekkend: de op regels gebaseerde orde is dood. Rechtvaardigheid, gelijkheid en verantwoordelijkheid zijn ficties voor de machtigen. De VS en hun bondgenoten, die zichzelf als bewakers van de mondiale moraal presenteren, tonen hun hypocrisie door selectieve toepassing van de wet. Ze steunen instellingen wanneer het hen uitkomt en negeren ze anders. Deze dubbele standaard is duidelijk voor het mondiale Zuiden, dat het systeem ziet als een instrument van hegemonie. De Palestijnse strijd is een microkosmos van een grotere waarheid: de wereld wordt geregeerd door macht. Het onvermogen om Netanyahu verantwoordelijk te houden is een symptoom van een diepere kwaal — een wereld waarin de wet een wapen is van de sterken, geen schild voor de zwakken.

De menselijke beschaving, met haar verheven idealen van vooruitgang en rechten, is fragiel tegenover deze realiteit. Het aanhoudende lijden van de Palestijnen, ontmoet met onverschilligheid of medeplichtigheid van de machtigen, onderstreept de afwezigheid van een werkelijk beschaafde mondiale orde. We leven in een wereld waarin macht de waarheid bepaalt, de sterken straffeloos gruweldaden plegen, en de zwakken smeken om gerechtigheid. Het falen om de regering van Netanyahu verantwoordelijk te houden onthult een diepere kwaal — een wereld beheerst door de wet van de jungle, waarin beschaving een mythe is.

Concluderend, de benarde situatie van de Palestijnen onder de schaduw van Netanyahu's beleid legt de leegte van internationaal recht en de mythe van een op regels gebaseerde orde bloot. De arrestatiebevelen van het ICC, de vonnissen van het ICJ en de resoluties van de AVVN zijn betekenisloos zonder westerse actie en met de steun van de VS aan Israël. Het mondiale systeem, verre van beschaafd, opereert volgens de logica van macht. Voor de Palestijnen is dit een geleefde realiteit van geweld en wanhoop. De wet van de jungle overheerst, en totdat de wereld deze waarheid onder ogen ziet, blijft gerechtigheid een ongrijpbare droom, voor altijd buiten bereik van degenen die haar het meest nodig hebben.